

Ε 8.6.89

ΤΕΧΝΕΣ

109 430400

Μυθολογία και αρχαίος κόσμος από τον Χατζηκυριάκο-Γκίκα

ΟΙ «ΜΑΙΝΑΔΕΣ», οι «Τρεις φιγούρες στη σπηλιά», τα «Μυθικά όντα στην ακρογιαλιά», όλα λάδια μεγάλων διαστάσεων κι ακόμα γλυπτά ολόγλυφα και ανάγλυφα στα οποία περιλαμβάνονται οι Κεφαλές των Μεδουσών και οι Μυθικοί εραστές, μαζί με σχέδια και χαρακτικά που αντλούν από την Αντιγόνη, σε μια έκθεση του Νίκου Χατζηκυριάκου-Γκίκα, που εγκαινιάζεται στο μουσείο Κυκλαδικής και Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης στις 14 Ιουνίου.

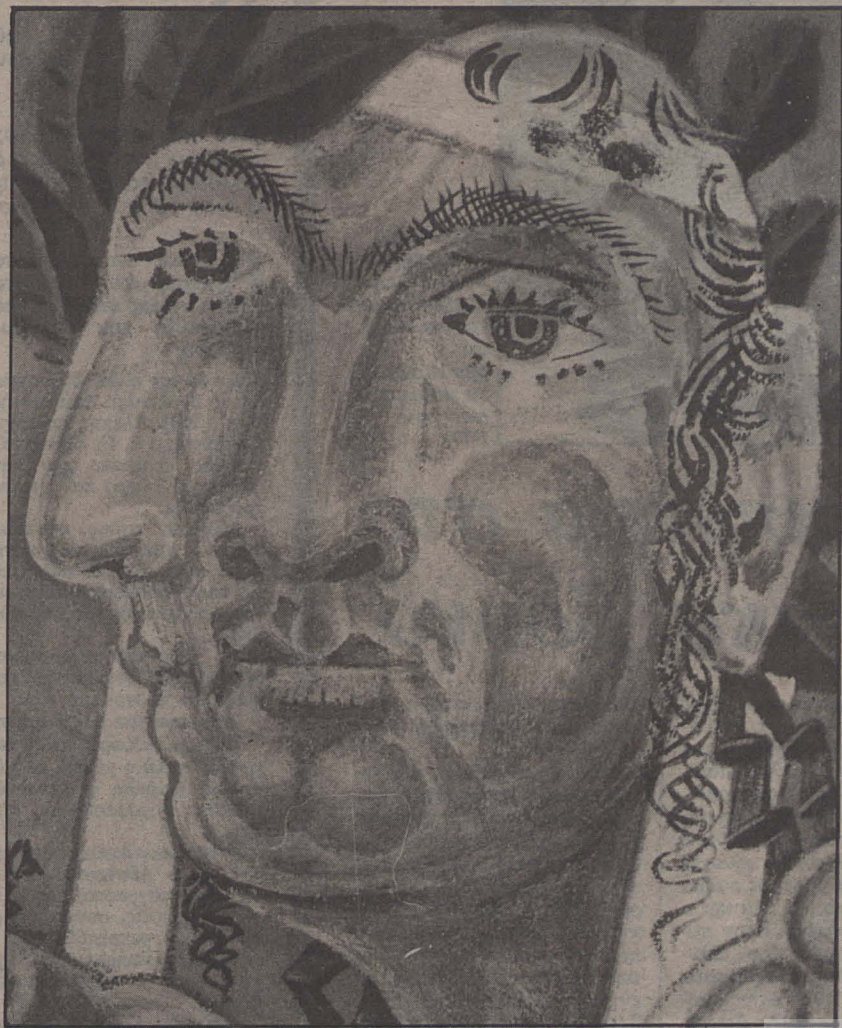
Η έκθεση, θα είναι ανοικτή ως τις 31 Αυγούστου, αποκαλύπτοντας στο κοινό μια άλλη, λιγότερο γνωστή, θεματογραφία του καλλιτέχνη: Το μυθολογικό και τον αρχαίο κόσμο.

Την παρουσίαση της έκθεσης έχει αναλάβει η Ντόρα Ρογκάν, η οποία χαρακτηρίζει τη δουλειά του Γκίκα, ως «πανθεϊστική και παγανιστική, βιωμένη και ιδωμένη κατ' απόλυτη αναλογία και αντιστοιχία με την ίδια την κοσμογονία».

Η αστείρευτη έμπνευση και έκφραση του Ν. Χατζηκυριάκου-Γκίκα, ξέρει να πλάθει παράλληλα και πέρα από συγκεκριμένους μύθους και μορφές και ν' αναπαριστά το παρόν της αρχαιότητας.

Τα θέματα και οι μορφές, που απεικονίζονται μέσα από ποικίλα υλικά, εντοπίζουν ακριβώς τη σύνδεση του παρόντος και παρελθόντος στην έμπνευση του καλλιτέχνη.

Συγκεκριμένα, στο μουσείο της Νεοφύτου Δούκα 4, θα δούμε τα εξής έργα: Το κορυφαίο έργο του καλλιτέχνη «Τζενι Λότσι» του 1970, τις «Μαινάδες» και τις «Τρεις φιγούρες στη σπηλιά», επίσης του '70, τα «Μυθικά όντα στην ακρογιαλιά» του '71, όλα έργα μεγάλων διαστάσεων σε λάδι. Τα γλυπτά «Κεφαλές των Μεδουσών», τα μετάλλια με τους μυθικούς εραστές του 1977, τα σχέδια που

Από τα έργα που εκθέτει ο Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας, στο μουσείο Κυκλαδικής και Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης

χρησιμοποιήθηκαν για τις εικονογραφήσεις λογοτεχνικών έργων, όπως ο «Δάφνης και Χλόη» του Λόγγου (1970), η «Οδύσσεια» του Καζαντζάκη (1938-1958), η «Λυσιστράτη» (1977). Κι ακόμα, η θεατρική δουλειά του Χατζηκυριάκου-Γκίκα, τα σκηνικά δηλαδή και τα κοστούμια για τον «Προμη-

θέα Δεσμώτη» του Αισχύλου (1967), το χορόδραμα «Περσεφόνη» (1961) και άλλα.

Μια άλλη, εξαιρετικής σημασίας δουλειά του καλλιτέχνη είναι τα χαρακτικά και τα σχέδιά του. Έργα, με τις μορφές του Οδυσσέα και της Ναυσικλής ξαπλωμένες - αναπαυόμενες, γυναικες, συνθέτουν το αρχαϊκό

στοιχείο στη δουλειά του. Και το μαζικό. Το σπέρμα του μύθου και της μεταφορικότητας της Ανατολής, συγγενικά με την πνευματικότητα της Δύσης στο έργο του διανοητή - ζωγράφου, που ξέρει να μεταφέρει αισθαντικά την αρχαιότητα κι ό,τι εκείνη εμπνέει, στις μέρες μας.

